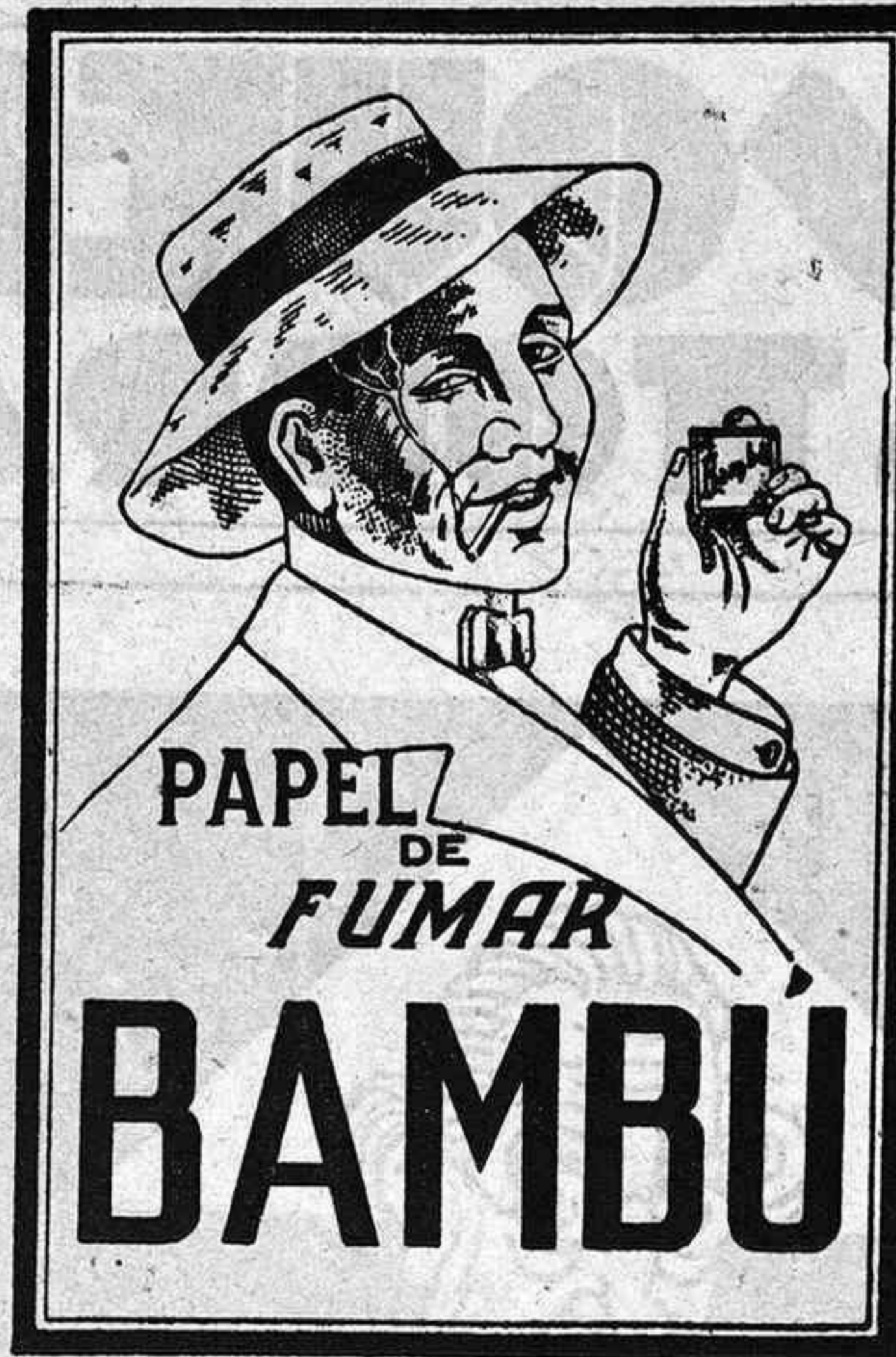

EL ESQUELLA

de la TORRATONA

Apa, nois, torneu-hi perquè els catalans volen lluitar en les mateixes condicions.

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang-Debilitat nerviosa
Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenoràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrífts*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *tiuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva

malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**
Impureses de la sang: *Sífilis* (aariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicosos* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem velleja, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sòkaterg, carrer del Ter, 16, telèfon 80791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL

Específic de l'
ASTENIA GENTAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pfluglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològic del Dr. W. Dufrem
Alt de Sant Pere, 60 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Espectacles polítics

ER espectacles polítics entenem els espectacles que donen els polítics, muntats al llom de la política.

La política, com a art de bon govern, és una cosa. Les tombarelles polítiques dels polítics en són una altra.

La darrera crisi feia dir a la gent: "—Tant de bo vingués una ampla concentració republicana. Seria hora que els polítics pensessin amb el país."

Una cosa tan simple no és possible. Els polítics, abans que en el país, pensen en el partit o, millor, pensen en ells mateixos.

Si els expliquen els desigs de la multitud que els ha elegit, somriuran. Per ells no existeix altre poble que els correligionaris polítics que els volten, molt més atents al moment propici de grimpar que a les autèntiques necessitats del país.

"—La política — us diuen els polítics —, no pot ésser una ratlla dreta. Té massa complexitat perquè tot es pugui fer regint-se pels canons d'una lògica sencilla."

El poble creu que en una època de revolució, com és la nostra, la política hauria de seguir un ritme revolucionari i prescindir un xic d'això que se'n diu legalitat i que moltes vegades no és res més que conveniència, peresa, o incapacitat.

Per què un govern que va néixer ensorrat ha de substituir-lo un altre que té el mateix naixement?

Per què han de governar el país uns senyors que s'han fet créixer artificialment, amb l'única esperança de fer-los servir de passatemps o de pont?

Per què idees idèntiques, finalitats iguals, produeixen nuclis i més nuclis, fins al punt de deixar triomfar—per fraccionament dels més—, les insignificants minories?

Per què en un país marcadament republicà ha de poder atrevir-se a demanar el poder un nucli llampat de monarquisme?

No aneu a cap polític amb semblants preguntes. Us dirà que creure que tot pot anar com hauria d'anar és un somni, i que en política (per ésser l'única realitat), no es pot prescindir de les ambicions dels qui fan política.

La política és un joc d'interessos, que únicament de pa-

raula, i en articles periodístics, és motejat "d'art de governar".

Per aquest joc d'interessos—i en temps greus—, ens hem hagut de resignar un govern Lerroux.

Per aquest joc d'interessos—i en temps greus—, ens haurem de resignar a un govern Samper.

Per aquest joc d'interessos el país ha d'aguantar un fer i desfer constant. Lleis posant a to els militars i la clerecia. Lleis tornant obrir l'aixeta al militarisme i a la clerecia.

Per aquest joc d'interessos el país—surt de direcció—, hauria per força de passar temps en espera d'un tancament de Corts, d'un mes d'octubre i d'un atzar de circumstàncies.

Fer política, per la majoria dels nostres polítics, és *capejar el temps*, adaptar-se, fer el menys que es pugui, sostenir-se dalt o treballar, ja de gairell, ja d'ensopegada, per pujar-hi.

El poble—i amb el poble nosaltres—, creu que fer política es conduir, capitanejar, tenir una fita d'arribada i un port d'ancorament. Es el que no veuen bona part dels polítics.

Per a ésser capità s'ha de tenir un títol i unes capacitats. Molts dels nostres polítics són fills de la impreparació, de la gosadia o del atzar. Com no s'han de comportar dintre la política d'una faisó equívoca, pensant a conservar el lloc, més que a governar; a ficar-se sigui com sigui en un càrrec o en un ministeri més que atendre les urgències del temps del país?

I el bo del cas és que els polítics semb'len no heure esment dels espectacles que donen. Es que, per al polític, el poble tan sols compta en els precisos moments en què ha de donar el vot. La política, després, és artimanya de cambra secreta, combinació de grup, interès de fracció.

I aquesta és la *realitat* política que fa dir als polítics que somnia qui vol una política eficient, honesta i preparada.

I aquesta és la *realitat* política que fa trontollar una República que viu gairebé de tothom. Sense l'ajuda de la ignorància o de l'interès a Espanya, no hi ha monàrquics.

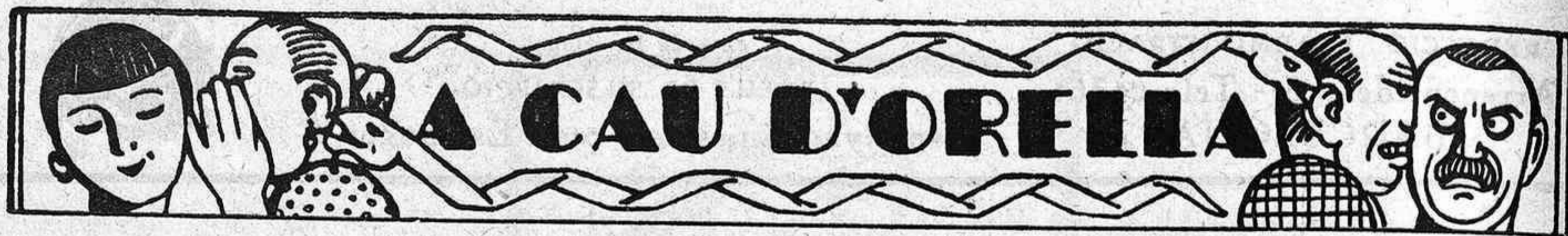
Els ideals esquerrans i les seves perllongacions—més enllà encara de l'esquerra—, són també els ideals d'una immensa majoria catalana i hispànica. Per què, doncs, hem de sofrir governs tenyits, homes sense rostre, directors híbrids, Caps de Govern i Ministres de passatemps?

Per poca revolució, en èpoques revolucionàries. Per un falç concepte del que és política. Per manca de interès en els polítics. Per propensió a concedir. Per egoisme dels caps de grups i grupets. Per supeditacions vergonyoses.

Dolenta continuació de motlles vells en els dies corrents, que demanen suficiència, força, honorabilitat, iniciativa, convicció, empena, consagració, rectitud.

Quan, això le "vida nova" deixarà d'ésser una frase?

CANALLA QUE COMPROMET

Un peridista molt conegut a Barcelona ha portat el seu fill a les escoles municipals de la Plaça d'Espanya.

Es tracta d'un xicot entramaliadíssim i molt xerraire.

Un dia un professor—amic i admirador del pare—, tot acaronent el noi va dir-li: —Apa, que tens un pare que és un gran periodista.

—Sí, senyor, sí—va replicar el noi—. El meu pare es tanca cada dia a la seva cambra, agafa deu o dotze diaris, unes tisores i retalla que retallaràs. Quan surt de la cambra de tots aquells diaris ja n'ha fet un diari nou. Tothom diu que el meu pare és molt intel·ligent.

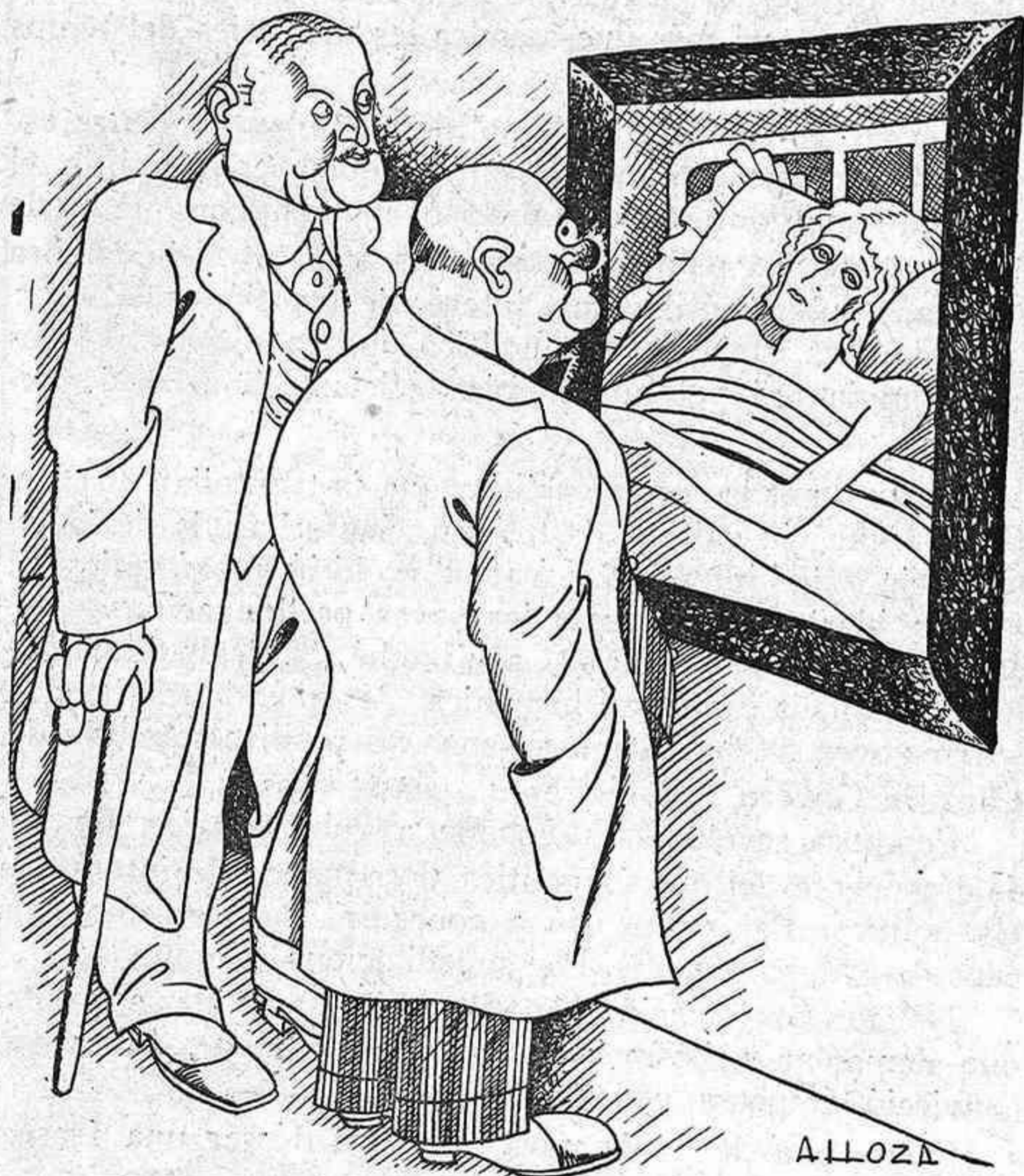
—Molt intel·ligent!—repeteix el professor com un eco.
—Qualsevol dia el veurem regidor!

L'ESPERAVA TOTHOM, PERO...

A la gran manifestació del diumenge tothom esperava veure-hi la bandera del Futbol Club Barcelona. Ha anat a tants actes polítics! Ha acompanyat tantes corones dutes a Casanoves-

La bandera del Futbol Club Barcelona no era a la manifestació.

Un que va oír el comentari de dos que s'estranyaven de no veure-la-hi, els va dir:

—Aquest pintor ven molt car. Per aquest quadre que representa una dona malalta demana deu mil pesetes.

—¿Quant demanaria, doncs, si tingués salut?

—Es veu que vostès no coneixen la Junta d'aquesta entitat. Si la coneguessin trobarien natural que la bandera del Futbol Club Barcelona manqués a la manifestació.

—Però no ho trobaríem natural si resseguíssim els antecedents del club.

—Això era abans—féu el que informava.

—Ara tota aquella gent fa pudoreta de Lliga i de Gil Robles!...

GRAN EMOCIO

Enguany s'ha emportat la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona un poeta jove, poc habituat a la glòria.

Va saber la nova del seu triomf líric a les sales de l'Ateneu Barcelonès. Un cobriment de cor gairebé el fa caure.

—Es possible que sigui jo el guanyador de tan preat trofeu? Impossible! Impossible! Les cames em fan figa. Repeteixin-m'ho que jo sóc el guanyador. Ai, tremolo!

Molts intellectuals de l'Ateneu, capitanejats per en Garcés, corregueren a auxiliar al llirial poeta.

Fou quan encertà a passar Mossèn Riber, el qual va preguntar amb veu baixa i fosca: —què passa? què passa? — Ha caigut la República?"

LA PLUJA

La pluja d'aquests dies ha donat moltes molèsties.

Tothom sap que el Diputat per Terrassa, senyor Palet i Barba, és un home esportiu, molt aficionat a l'avió.

En dos anys que va a Madrid el senyor Palet i Barba ha agafat l'avió 199 vegades.

El dia primer de la pluja, el gran Diputat s'havia preparat per al viatge aeri que feia els 200. Tenia un clavell per posar-se al trau; una gorra Biarritz damunt la tauleta de nit; un gavany de mig temps del millor gènere d'una panyeria de Terrassa.

Com que el senyor Palet i Barba no va voler que la pluja deslluís la seva 200ª ascensió apoteòscica, la 200ª ascensió aèria del senyor Palet i Barba ha quedat ajornada per un dia de sol.

Preguem als barcelonins que ens llegeixin, que quan vegin arribar, en dia de sol fort, un avió, pensin commoguts amb l'ascensió 200ª del Diputat per Terrassa senyor Palet i Barba.

AVIAT LA GENT ES PODRA MORIR...

Volem dir que aviat la gent es podrà morir sense tants maldecaps. Ens referim als maldecaps que donen als que resten.

Sembla que l'Ajuntament de la nostra ciutat vol preocupar-se de tot això que és la funerària i els seus agregats.

—Que, sinó altra cosa, pugui's morir-te a gust—diu un comentarista—. “Dels treballs que vaig donar en néixer no me'n recordo. Sé els treballs que vaig passar per casar-me. Vaig eixir del Jutjat Municipal de la Universitat cantant, amb música de la “Dolores”: “Patricio, ay, que me matas!” Si és cert que l'Ajuntament es preocupa d'abaratir els enterraments, sabré que no m'hauran d'enterrar

com un gos. Que vingui aviat la reforma que t'asseguri que et podràs morir sense donar tants maldecaps als teus..."

El comentarista trenca amb una riallada el seu comentari.

ENTRE INTEL·LECTUALS

Un intel·lectual es plany del menyspreu amb què són tinguts en aquests temps els intel·lectuals i de la poca cotització que tenen:

—Els intel·lectuals fan por i destorben. Vivim una època política de polítics que tenen por als intel·lectuals. Saben el que ells no saben. Per això els allunyen de vora seu. Per això en prescindeixen."

L'altre intel·lectual no s'agafa les coses tant pel fort i replica, empebrada la veu amb un xic d'ironia:

—Sempre ha estat així, amic. Recordes l'anotació de Voltaire? "El mestre de dansa de Lluís XV cobra 7.600 lliures. El mestre de matemàtiques en cobra 1.500!"

—Ja és això, ja"— replica el primer intel·lectual—. "Els nostres temps de República podrien exigir que no ens aturéssim als temps de Lluís XV. Però no és així! Els Directors de la Cosa Pública, tenen la mateixa mentalitat dels monàrquics absolutistes d'abans. Primer la dansa, la Miss, la vedette, el music-hall. Després les matemàtiques, la cultura, la preparació, la intel·ligència."

QUE HO PREGUNTES EN FRIGOLA, BE...

Que ho preguntés en Frigola, bé, però que sigui en Duran i Ventosa qui, en nom de la Lliga, demani, en plena sessió municipal, un total aclariment del que vol dir l'estel solitari posat a la bandera catalana, fa riure i fa fàstic.

Han estat moltes les vegades que la Lliga ha jugat a

separatisme perquè ara vulgui saber—i d'una vegada—, el valor simbòlic de l'estel català de la nostra bantera.

Es el que deia un: —La rabiola de la manifestació del diumenge passat—manifestació no mai vista—, ha estat un cop de roc per la Lliga "gil-roblera" que li ha fet veure estels. Els estels que Duran i Ventosa, com qualsevol Frigola radical, no es creien veure i ara desconeixen. Són els mateixos estels que han fet d'en Rahola un trabucaire de llençüeta."

ANTOLOGIA

Es podria fer de les bestieses que han dit aquests dies les eminències polítiques una gran antologia. El telègraf les ha portades arreu. Són bestieses campanudes; frases de senyor que s'escolta en el mateix escenari on juga: bestieses d'una política bèstia...

D'en Pérez Madrigal. (Pérez Madrigal ens recorda sempre un títol de novella: "El Madrigal del Pastelero"): "Es usted Alejandro el Magno y no digo virgen porque ya no está bien decir eso, pero por lo menos, mártir sí." Perfectament imbecil!

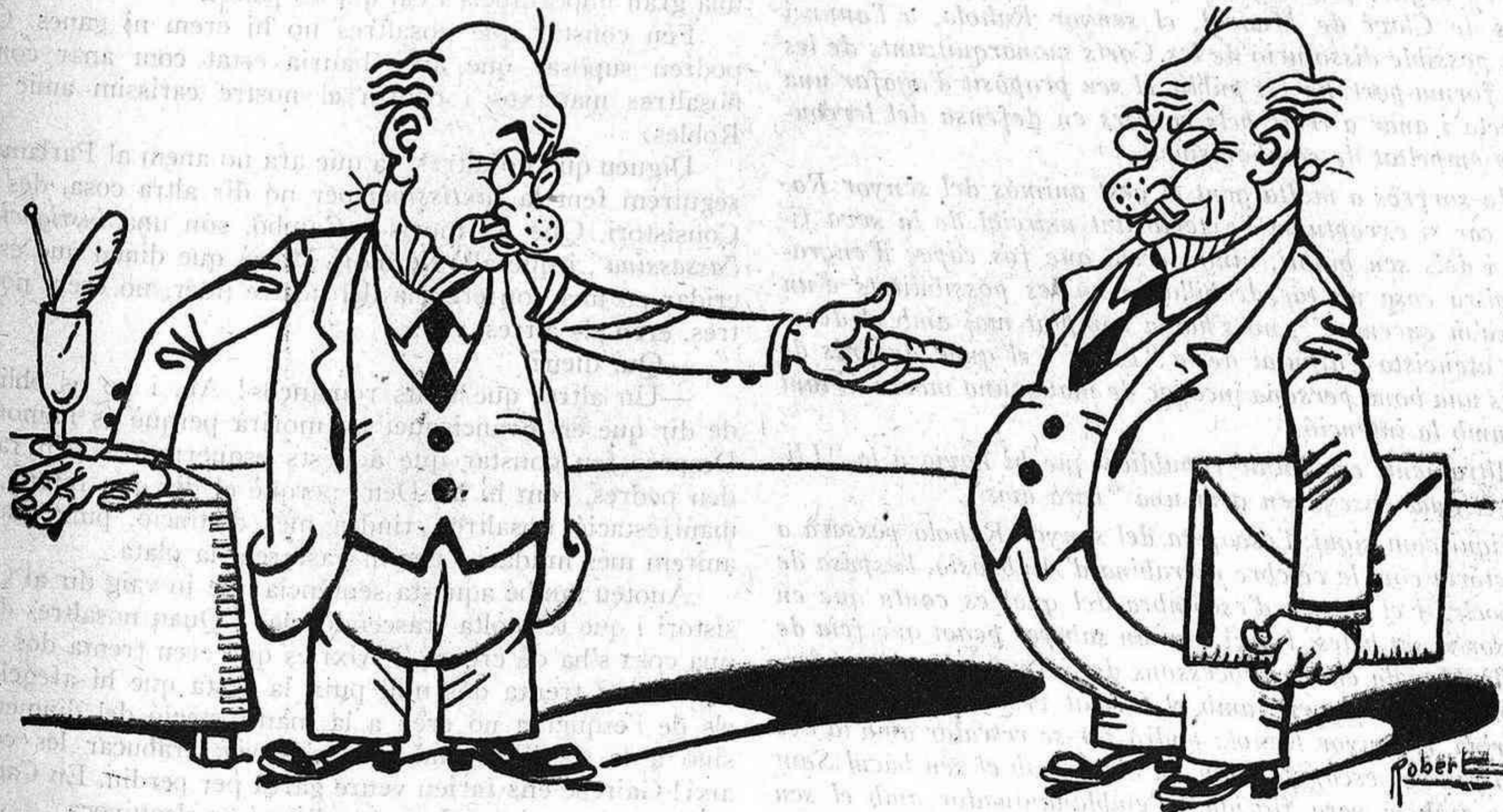
D'en Lerroux: —"Es necesario un mayor sentido de responsabilidad y un mayor temple."

Un li pregunta: —"Temple como en nuestra tierra?" Lerroux contesta, fent amb la mà com si toqués la guitarra: —"Olé, olé! Así se temple el cuerpo; después de templar vamos a ver si cantamos bien!"

De Gordon Ordax: —"Podemos decir lo mismo que en "la Bruja": Todo está igual. Parece que fué ayer." Què els sembla la cita retrospectiva?

Podríem allargar el florilegi planes i més planes. Quanta buidor!

I pensar que és aquesta gent l'encarregada de conduir un poble!

El nou govern.

Don Ale.—Ací us presento el nou Cap del Govern, senyor Samper.

GLOSSARI

L'ESCOPETA DEL SENYOR RAHOLA

Quan en un àpat literari el nostre company Ramon Vinyes va dir, en el seu brindis, que s'estimava més un ametller florit que un diputat, el senyor Pere Rahola, que hi era i n'era—de diputat, no d'ametller—va enrojolar-se púdicament com una filla de Maria.

Diputat i no més que diputat, aspirant quasi al deganat dels diputats, sospitem que el senyor Rahola desitjava que com més que la investidura parlamentària, quelcom que s'adigués amb la seva corpora majestuosa i amb l'ornamentació pitosa del seu rostre que li dóna la semblança d'un mosqueter tret d'un quadre de Romà Ribera, del tenor de "L'Africana" o d'un bon dimoni dels "Pastorets".

La figura gens vulgar, eminentment vuitcentista, de l'etern diputat de la "Lliga", necessita simbolitzar quelcom o bé ésser adjectivada amb un nom pospós i sonor.

A Madrid li deien "El asombro de Damasco". Molt enginyós... però no era ben bé això. La frase de Ramon Vinyes va trencar-li el cor. Evidentment, el símil amb un arbre pot fer bonic, bo i simbolitzant força coses. Hi havia, per exemple, aquella generosa dama especialitzada en concedir les seves gràcies a joves estudiants la qual anomenaven la "figuera dels xicots". La qüestió era triar l'arbre i no precisament per penjar-s'hi. Desmai, trompeta del judici, saüc, fus'a sabonera?

Les coses han anat, però, per un altre indret i el senyor Rahola s'ha decidit per la bellicositat d'estar per casa, obeïnt potser a un subconscienc de guerrer amb sabatilles. I arborat, ben segur, pels rigodons d'Àfrica que van cantar el Chors de Clavé de Madrid, el senyor Rahola, a l'anunci d'una possible dissolució de les Corts monarquizants de les quals forma part, ha fet públic el seu propòsit d'agafar una escopeta i anar a trets pels carrers en defensa del lerrouisme empeltat de cambonisme.

Ha sorprès a molta gent el gest animós del senyor Rahola, car si exceptuem l'exterioritat marcial de la seva figura i dels seu bigoti, ningú creia que fos capaç d'engrapar al·tra cosa un tac de billar, i en les possibilitats d'un "deixa'm encendre", no s'havia comptat mai amb el decoratiu ateneista i diputat de la "Lliga", el qual després de tot, és una bona persona incapaç de matar una mosca ni tant sols amb la intenció.

Altrament, era l'únic republicà que hi havia a la "Lliga", el qual enseyaven com una "rara avis".

Signi com sigui, l'escopeta del senyor Rahola passarà a la història com la cèlebre carrabina d'Ambrosio, l'espasa de Damocles i el mànec d'escombra del qual es conta que en van sortir set bales. I així com un sabater pegot que feia de Capità Menala en les processons de Setmana Santa va fer-se enterrar, en morir, amb el violat vestit de llauna i de llustrina, el senyor Rahola podrà fer-se retratar amb la des d'ara famosa escopeta, com un bisbe amb el seu bàcul Sant Josep amb la vara florida i l'emblanquinador amb el seu pinzell de canya.

PANICAL

—Ep noi! Torna'm els cèntims que m'has enganyat. Dius que porta el nou ministeri i és el mateix que ja hi havia.

Un entreviu

Amb motiu de les darreres interrupcions d'En Duran i Ventosa al Consistori, i de les grans declaracions que ha fet "La Veu", referent a la gran manifestació antifeixista de diumenge, creient interessant per als nostres lectors conèixer més àmpliament els punts de vista que els homes de la Lliga tenen d'aquell acte, visitarem l'altre dia el senyor Duran i Ventosa per entreviuar-lo.

—Ja poden dir que eren trenta dos mil en lloc de mig milió com s'ha pretès. Ni un més ni un menys. Això té una gran importància i cal que es palesi.

Féu constar que nosaltres no hi erem ni ganes. Car, podreu suposar que això hauria estat com anar contra nosaltres mateixos i contra el nostre caríssim amic Gil Robles.

Digueu que nosaltres, ja que ara no anem al Parlament, seguirem fent la santíssima per no dir altra cosa, des del Consistori. Que els moris a Cambó, són una instigació a l'assassina, i que allò de mori Macià que diuen que es va cridar en una conferència del nostre líder, no érem nosaltres, eren els altres...

—Qui dieu?

—Un altre, que tants romanços! Ah, i no us oblideu de dir que en Francisquet no morirà perquè és immortal. Després feu constar que aquests esquerranots se'n faran deu pedres, com hi ha Déu! perquè el dia que farem una manifestació nosaltres, tindrà més distinció, puix que hi anirem més mudats i ens hi gastarem la plata.

Anoteu també aquesta sentència que jo vaig dir al Consistori i que té molta transcendència: "Quan nosaltres diem una cosa s'ha de creure." Així és que eren trenta dos mil, ho sentiu? trenta dos mil, puix la resta que hi afegeixen els de l'esquerra no eren a la manifestació del diumenge, sinó a la de l'Escorial. On s'és vist trabucar les coses així! Gairebé ens farien veure garça per perdiu. En Cambó els va comptar, i ja saben que ell mai no s'equivoca.

Nosaltres, davant afirmacions tan característiques, ens retirarem tots escorreguts i rodant-nos el cap.

Cronòmetre

L'ESTADI TORNA

Això que sembla el títol d'una comèdia pirandelliana és una veritat que tindrem el goig de viure passat demà a Montjuïc. Els déus han estat propicis per als esportius barcelonins i ací els tenim disposats a fer-nos oblidar petits desenganys amb la degustació d'un plat saborós com a inaugurat de l'àpat i una segona part per deixar satisfet el més exigent "gourmet".

Ens produiran una indigestió ambdós plats solemnesos? Ens passarà el que sovint passa als infeliços que van primers d'estómac, el dia que fan un excés i ens tornaran a la boca?

El fet extraordinari és que el temple esportiu, únic bon record que ens resta després de la Dictadura per Barcelona els esportius catalans que veïrem amb goig com era foragitada, rebrà novament una multitud disciplinada i ajuntarà la representació viva de tot un poble a l'entorn d'unes demostracions a ple sol i a plena llum de l'esport que internacionalitza les races.

Picard i els curadors de l'Estadi, quan arriba el moment d'obrir la temporada, no s'entenen de feina. La neteja d'un palau tan gran no és el mateix que fer "dissabte" a un piset amb tres dormitoris, menjador i cuina. L'olimpíada de la neteja es produeix i es trobaran a hores d'ara fent exhibicions de llençament del fregall, maniobra de gal·ledes, curses d'escombres, aplanaments de camp, marcatges de pistes de cendra i fregament de llautons. Tot un "decatlon" del ram de la higiene, parent llunyà del ram de l'aigua, però més esportiu i menys tarat per les inquietuds socials.

Endavant, esportius! L'estadi obre les portes en plena primavera i a vosaltres us toca omplir-lo perquè Barcelona faci ostentació pública una volta més de la seva vitalitat indiscutible. Una final de la Copa d'Espanya a la vista i un diluvi de cops de puny d'ací a vuit dies, us criden al còs de Montjuïc a frec del cel blau per fruit del bell espectacle esportiu a l'aire lliure.

Endavant les atres!

AQUELL

Altaveu indiscret

El "Badalona" va tenir la poca gràcia de guanyar el Sans a casa seva. L'àrbitre del partit, que fou en Comorera, la va passar mes negre que un reu en capella.

Sortosament se li va ocórrer—cosa nova per cert en els àrbitres—afluixar un xic per tal d'afavorir un xiquet el "Sans" en els seus ialls, i evitar que la sortida el confonguessin amb una estora i algu provés de treure-li la pols. L'esforç va donar el seu fruit, però malgrat tot a la sortida li varen dir moltes coses lletges i si no arriba a intervenir la força pública potser li haurien escalfat la còrpora.

Un dels que voltaven el taxi a la sortida, cridava prop de la portella:

—Heu agafat mal ofici, mestre! Tant bé que ho hauríeu fet de director d'orquestra!

Als organitzadors de la magna reunió de l'Estadi els comença a voltar el cap preparant el programa. Organitzar trenta combats i trobar els boxadors per afrontar-los amb el màxim interès i espectacularitat pel públic que heroicament aguantarà tota una jornada de bufes en tres rings alhora, és una cosa tan complicada com un problema de paraules creuades.

Si saben sortir-se airoament de la tasca, caldrà concedir-los el diploma de la fe i de la constància.

L'"Oviedo", el club menjacriatures a qual tothom temia tant, va desinflar-se llastimosament el passat diumenge, davant del "València".

Els catalans, ens hem d'alegrar de la gesta del "València", al·trament l'"Oviedo" ens hauria tret l'oportunitat de veure la final a Barcelona.

Els està bé per ximplers. Els asturians no han estat pas tractats maament a casa nostra.

La pluja va aigualir la diada esportiva del diumenge: els camps de futbol eren plens de fang i foren suspesos molts encontres.

Però no calia. La manifestació cívica del matí a la qual es sumaren també els esportius, fou un espectacle magne que hauria deixat pàl·lids tots els altres espectacles a l'aire lliure.

Tenim un deute amb el Passarín del "València". La victòria valenciana eliminant a l'"Oviedo", ha fet quedar maament molts "catedràtics" del futbol. L'únic que ha quedat com un home ha estat Passarín, el qual deia en acabar el partit jugat a "València" que confiava de veure millor la pilota a Buenavista i que possiblement hi hauria sorpreses.

Tornem la fama a Passarín i el felicitem perquè a Buenavista no la devia veure quadrada.

Els asos de l'aviació Destroyat i Doret han lliurat darrerament un duel d'acrobàcies aèries, en el qual Destroyat vencé per escàs marge de punts.

Tothom diu que en Doret... Déu n'hi Doret del paper que va fer-hi!

(Perdonin l'excès.)

Està vist que a can "Barcelona" no n'encerten una. Han fet jugar l'"Osasuna" a les Corts i esperaveu veure els fenòmens Vergara, Bienzobas i Catachús i hom va quedar convençut que no cal anar a cercar navarresos per a trobar mitjanies com les que corren a casa nostra.

Al pas que anem, hauran de pescar jugadors a la República d'Andorra.

0,70
1,80
20
10
-8

En vuit dies de diferència veurem a l'Estadi de Montjuïc dos espectacles de gran empena: la final de la Copa Espanya de Futbol i el combat Uzcudun-Schmeling.

La primavera, que revoluciona les sangs, ens ha produït una revolució esportiva.

* * *

Rarament els nostres ciclistes quan surten fora de casa saben quedar mitjanament bé. Llucià Montes ha fet un paper d'estrassa a la París-Tours.

En Vicenç Trueba segueix essent el corredor més gran, internacionalment, malgrat ésser físicament tan escarrancit.

* * *

El "Terrasa" és l'únic club que posa en bon lloc, per ara, la segona categoria en el torneig de promoció aguantant un segon lloc mentre els seus companys Sans i Martinenc porten cua com els xinesos.

Això és molt bonic, però no ho és més encara perquè el Granollers que en va fer set al "Sans", va perdre per cinc a dos amb els d'Egara.

Ja estem veient en Torrella, fabricant de dècimes i romanços, delegat d'un club de primera categoria, però li recomanem que no tingui la debilitat de fer cap vers de lloança al "Terrasa". Que no oblidí el que va dedicar al "Sans" que ara rep del carpó com si la hagués portat la negra amb lirismes macarrònics.

* * *

En Tonijoan, l'ex-entrenador de l'"Oviedo", ha estat quatre dies al llit després d'assabentar-se de l'eliminació del seu club atlecte.

Hom diu que fins tenia remordiments de consciència d'haver escrit la cèlebre carta oberta dedicada a la directiva del "Barcelona", situat en pla d'eminència i donant-los consells de passada de censurar el que creia desencert directiu.

Paciència, amic Tonijoan. *C'est la vie*, que deia aquell italià que sortia de veure la Xelito quan es cercava la puça.

—Ja ho saps, que Catalunya ha estat declarada zona rabiosa?

—Sí, Per això cal tenir compte amb els de la Lliga, després de l'èxit de la manifestació de diumenge.

Cinc-centes mil de l'ala

Per bé que cogui als de la Veu de Catalunya, a la manifestació antifeixista assistiren mig milió de persones i escaig (això de l'escaig, ho posem per arrodonir la xifra); de manera que sentint-ho molt, no els en podem rebaixar res.

LA NOSTRA ESTRATEGEMA

Mal ens està el dir-ho, però quan arribarem a la plaça de l'excellentíssim, ex-senyor i ex-marques de Comines, coneguda també amb el nom de plaça d'Antoni López, la manifestació ja estava engegada i no ens era possible de calcular el temps que invertiria en recórrer el trajecte fins al carrer d'Entença. A ti, doncs, de poder obtenir dades exactes, vam haver de valdre'ns d'una estratagemema. Amb un escuradents i un bitulet de tramvia tornarem una banderoia i la clavarem damunt d'un paraigua. Quan toradavem el paraigua eren les onze i quan la banderoia arriba al carrer d'Entença eren les dues de la tarda. Per tant, el trajecte, que es de quatre quilòmetres, fou recorregut amb el curt espai de tres hores.

EN CAMBO ES ACLAMAT

En passar els manifestants per davant del "Cambó Building" observaren que en Cambo era al terrat guipant la desfilada. Alguns dels més exaltats començaren a cridar: "Que baixi!... Que baixi!" Al cap de pocs moments, accedint als insistents precs, baixà. En veure'l apareixer al llindar de la porta fou saludat amb un xafec... d'aplaudiments. Apaivagada l'onada d'entusiasme, el senyor Cambo adreça unes breus paraules als rabassaires: "Com vo. cu—eis digue—que jo no prengui part en una manifestació com aquesta, si jo també visc, com vosaltres, de la C.H.A.D.E.?" Terminades tan eloquents paraules s'afegí com un soi nome a la manifestació.

LA RABASSA NO ES MORTA; ENCARA BELLUGA

Per no desmentir els càlculs de la "Veu de Catalunya", acceptem que soiament ni hagues 50.000 rabassaires, xifra que equival només al 10% de la manifestació, però cal reconèixer que encara que fossin tan pocs, fou, com se sol dir, la nota més simpàtica i atractiva de la manifestació.

EL NOSTRE CALCUL ESTATIC

De les 20.000 persones que presenciaren el pas de la desfilada des de les voravies, cal suposar que la meitat era gent de la Lliga, o sia gent que porta el feix a l'esquena.

EL NOSTRE CALCUL DINAMIC

Tenint en compte que el trajecte era de quatre quilòmetres, els rabassaires, en tres hores feren 200.000 quilòmetres a peu, és a dir, recorregueren un circuit com el que representa donar cinc vegades la volta a la Terra. Anaven, per tant, a una velocitat de 60.000.000 quilòmetres per hora. Bateren, doncs, tots els records de velocitat establerts fins avui.

FALSA LARMA

D'una porteria de la Ronda de la Universitat sortia una gran fumera. De moment tothom cregué que es tractava d'un incendi. Intencionat per distreure els manifestants. Fetes, però, les degudes averiguacions poguerem constatar que eren uns individus de la Penya "Nosotros y Ego" que treien foc pels queixals.

LES PRIMERES 30.000 VICTIMES DEL FEIXISME

Encara que els de la Lliga fessin córrer que els rabassaires només portaven una truita amb mongetes, per dinar, segons es pogué comprovar per les romanalles que es descobriren al Palau de les Arts Decoratives, pagaren la festa, amb llur vida, a la flor de la joventut, més de 30.000 pollastres per culpa del feixisme.

AL CEL TAMBE BADEN

Ara resulta que la pluja persistent del diumenge fou deguda a un malentès. Els del Cel, en veure tants rabassaires reunits, van creure que es tractava d'una processó que feia pregàries per la pluja, i engegaren les fonts. Si fou així, de totes maneres, cal agrair-los-ho.

FITXES

DIATARI DE CAÍN

No puc dir si és un somni o una realitat.

Els fragments del dietari de Caí s'han trobat en unes excavacions que es fan en la hipotètica i occidental Tartenos. Algú els havia ficat dintre una gran gerra d'una argila blava, desconeguda fins ara.

Els fragments del dietari de Caín s'han trobat en unes excavacions que presenten sota un nou aspecte.

Primer fragment:

—“Segons diu Abel, Déu no existeix. Per què, doncs, li sacrifica ovelles? He pogut comprovar que les ovelles que sacrifica me les roba. Després les ofereix a Déu d'una faïso especialíssima. Mitja ovella de les sacrificades se la queda per drets d'una cosa que en diu sacerdoti. L'altra mitja la cou i se la menja a nom d'aquest Déu del qual nega l'existència. No ho entenc!”

Aquest fragment de dietari sembla complet. El que segueix no ho sembla tant.

—“Abel sempre descobreix coses. Segons ell, l'un i l'altre som caps de casta. Ell és superior a mi, la qual cosa m'imposa el deure de nodrir-lo. Ha descobert també que jo sóc com una mena de cap del que ell en diu proletariat futur, mentre que ell representa els selectes, l'aristocràcia, una aristocràcia també futura... Segueix no entenent.”

Donem un tercer fragment del Dietari:

—Jo, Caín, he fet també un descobriment important. He descobert que un bastó deixat caure amb força damunt d'una testa, produeix uns efectes fulminantíssims.

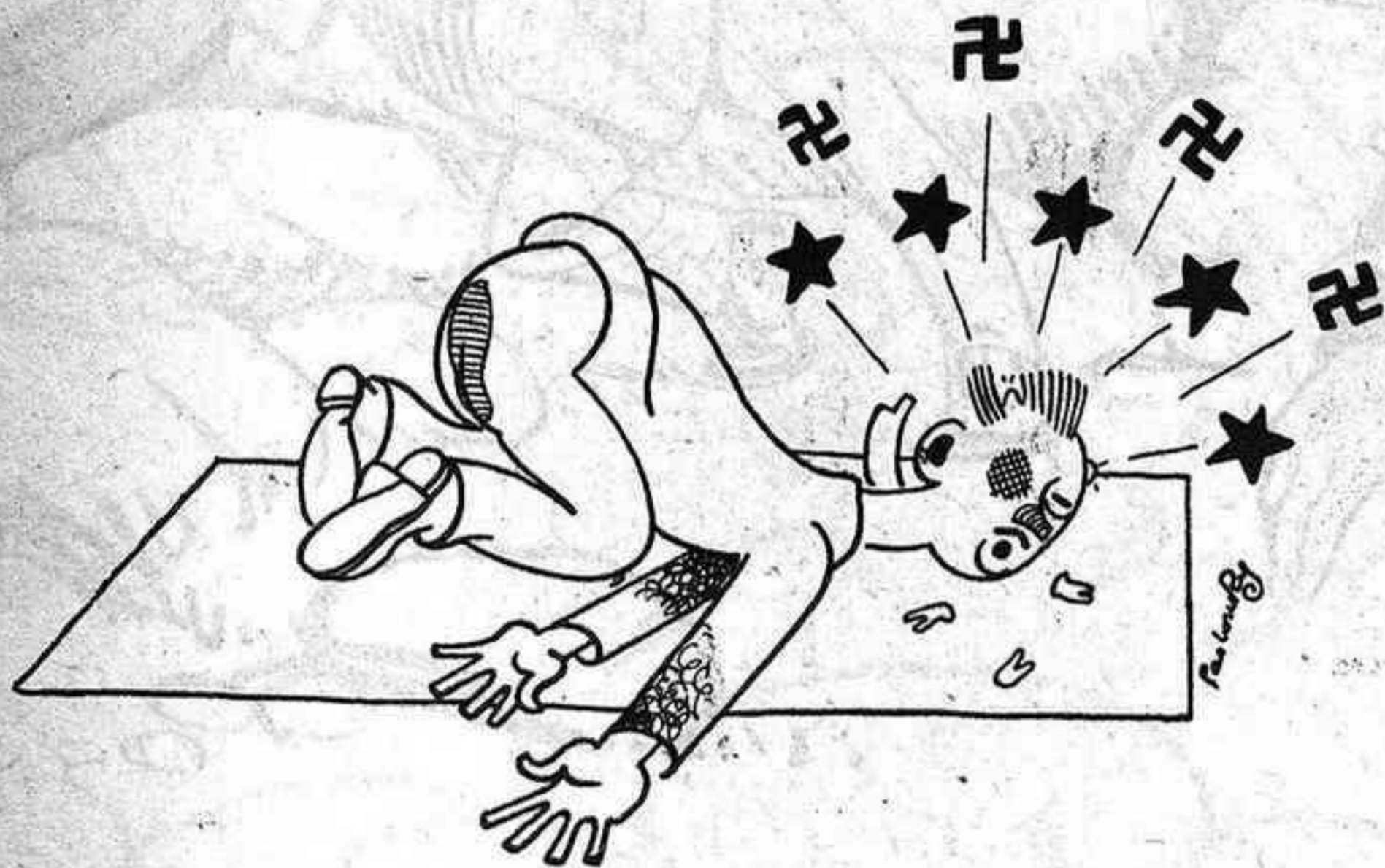
Fa dos dies que Abel jau estenellat vora meu. Mentre jau així, no em roba les ovelles. I no he pas oït que Déu cridés, reclamant-li el sacrifici. Serà cert que Déu no existeix? Doncs per què—i a nom d'aquest Déu—, Abel em roba ovelles per sacrificar-les-hi? El meu descobriment consisteix en constatar que un bastó deixat caure damunt d'un cap és un gran remei. Si és necessari tornaré a utilitzar-lo.”

Hem copiat els tres fragments que hem cregut més interessants del dietari de Caín, trobats en unes excavacions que es fan en la hipotètica i occidental Tartenos.

Si aquests fragments existeixen, i no ens els ha dut el somni, publicarem els altres.

CARTES DE JOVENTUT DE BENET XVe

Piero Misciatelli ha publicat unes cartes de joventut de Benet XVe. El futur papa havia passat per Madrid, com a secretari de

—El que veu un feixista quan veu un Prieto que el saluda afectuosament.

En Rahola es torna valent.

Ja ho sabeu, Don Gil; podeu comptar amb mi per a sortir al carrer.

Nunciatura del Cardenal Rampolla. Aquestes cartes, que publica Piero Misciatelli, són d'aquells temps de secretariat.

Les cartes publicades tenen més importància psicològica que política. Nosaltres en treiem el que fa referència a la visió de les coses d'Espanya que tingué el secretari de nunciatura que havia d'arribar a Papa.

—“De Madrid no puc parlar car l'he vist poc. Però la meua primera impressió li és adversa. La Nunciatura té un palau força bell amb gran quantitat de sales per a rebre o sigui per a exhibició”

—“Les festes de les noces de l'Infanta Pau amb el Príncep de Baviera han estat esplèndides. (Segueix una descripció de les noces feta amb enlluernament). Un paràgraf.—“Mai no havia vist reunits tants brillants i tantes perles.”

Encara un fragment de la carta:—“El Cardenal que féu la benedicció dirigí un discurs al Rei. Aquest va contestar meravellosament, manifestant uns sentiments religiosos que en va s'esperaria trobar en altre sobirà europeu.”

Acaba la carta amb la nova que el comunicat rebrà 12 ampolles de Màlaga.

D'una altra carta: —“He anat a l'Escorial. Es pot dir que és la vuitena meravella del món.”

Hi ha una carta que parla del disgust que ha donat a Roma un discurs de Cánoves. Després un altra que diu textualment: —“Si llegeixes els diaris hauràs vist que aquesta pobre Espanya té seguidament conflictes religiosos. Les tendències del Govern són dolentes i la prudència no és pas una virtut dels espanyols.”

Seria molt interessant escoliar extensament les cartes de Giacomo Della Chiesa, després Benet XVe. Hi ha un sabor de caricatura i de capellania sorprenents. El Cardenal Rampolla en surt batejat amb rialles comprimides.

Giacomo Della Chiesa, tenia llevat de Papa.

RAMON VINYES

El nou Govern.

EL POBLE.—Que no ho veuen que aquets homes els manen a força i que per més que facin no faran caminar el carro.

L'ESQUELLA ORGANITZA UN CONCURS ANNY ONDRA

Aprofitant l'avinentesa del retorn a Barcelona de l'Anny Ondra, amb motiu del match Schmeling-Uzdun, L'ESQUELLA DE LA TORRATXA en aquesta seva secció cinematogràfica, obre un concurs.

Es tracta de saber, per mitjà d'un plebiscit, la qualitat predominant que ha fet que Anny Ondra triomfés plenament en el cinema:

- Primera. La seva simpatia?
- Segona. La seva boniquesa?
- Tercera. La seva comicitat?
- Quarta. La seva bona figura?
- Quinta. La seva gràcia?

Al guanyador del concurs li seran lliurats dos seients del gran "Cine Metropol", utilitzables tots els divendres i pel temps d'un any a comptar des de la dada del concurs.

A les preguntes se'ls pot afegir un adjectiu de matisació.

Com que els qui encertin el número que es premi poden ésser molts, es farà un sorteig entre els concursants, als quals es donarà un número d'entrada a mesura que les cartes arribin a l'Administració de L'ESQUELLA DE LA TORRATXA (Arrepentides, 8).

Es fan gestions perquè Anny Ondra lliuri personalment el premi a s qui en siguin guanyadors en una festa que a tal efecte s'organitzarà en els cine esmentat.

En el número de L'ESQUELLA corresponent al dia 11 del present mes es publicarà el resultat del concurs. Es rebran respostes a les preguntes que fem fins el dia 10 al migdia.

Coisèum. — "Noche tras noche". Primer film de Mae West i revelació d'aquesta artista. Bé en la seva curta actuació en la nova cinta Paramount.

George Raft i Constance Cummings, protagonistes de la pel·lícula, justos.

Passa una nit dels cabarets novaïorquins per la pantalla.

Alison Shipwort dona agudament una melangiosa nota còmica. Es fa remarcar Wynne Gibson.

La pel·lícula no té falles. En algunes pel·lícules, les actrius extreuen la comicitat o el dolor per a deixar-lo per complet d'una situació a l'altra.

"Noche tras noche" té un matis uniforme.

Kursaal. — "La segona joventut". El nom d'Herta Thiele avança aquesta pel·lícula. La cinta té una revelació: la del jove actor Albert Lieven.

El tema és agosarat i resolt amb traça, malgrat no es resolgui. "La segona joventut" pertany al cinema avançat que promou discussió. El film és un nou triomf de la cinematografia alemanya.

Tivoli. — "El Zarewitsch", amb Marta Eggerth i sota la direcció de Victor Janson.

"El Zarewitsch" és una filmació de la coneguda opereta de Franz Lehár, filmació molt lliure i molt oberta. L'opereta hi guanya.

Ot. Walburg exagera un xic la nota còmica. Els actors còmics alemanys tiren sempre vers el grotesc.

Hans Sonker hi fa un bon galan.

Cinema Amèrica. — Bona programació. Entre els cinemes populars, el cinema Amèrica ocupa un lloc de preferència. Passen per la seva pantalla—i a bon temps—, les millors pel·lícules que s'estreuen a la ciutat. Aviat s'hi donarà: "Doña Francisquita".

Fantasio. — "Lo que sueñan las mujeres".

Ben resolt conglomerat de cançons i novella policiaca. Una bona actriu i un bon actor: Nora Gregor i Gustau Froelich.

Intrigues d'amor, interès policíac i cançons vieneses. Un cocktail al dia. Exit.

Grandios festival Cinematogràfic en la PISCINA de PLATJA D'OR i Hotel Terramar Palace de Sitjes,

organitzat per la

Warner Bros i Jantzen

amb motiu de la propera estrena de

Elecció de la

Girl Jantzen-Candilejas

50 "girls" amb vestit de bany, dirigides pel Mestre DEMON i capitanejades per les Six Demon's Stars, interpretaran una revista acuàtica, inspirada en "Desfile de Candilejas".

Desfilada de maniquís, projeccions cinematogràfiques, esmorzar i te de gala, filmació de la festa, etc.

Obsequi d'un vestit de bany Jantzen a totes les que prenguin part en el concurs.

Grans premis a la

Girl Jantzen-Candilejas

TELÓ ENLAIRE

Liceu. — El dia 10 s'inaugurà la temporada de Liceu amb els Balls Russos de Montecarlo.

La inauguració es fa amb "Les Sílfides", "Coreatium" i "El Príncep Igor".

Novetats. — "La Chulapona". Un èxit. El dia de l'estrena hi hagué xiulets, un xic injustificats.

Si Moreno Torroba era certament autor d'un himne feixista i ho havia d'amagar com si hagués fet una mala acció, què més volia el públic?

Lluís Calvo passà una estona dolenta el dia de l'estrena de l'obra. Ho sentim per Lluís Calvo, que és un empresari ben simpàtic i gens comú.

Ara "La Chulapona" ha emprés el camí de les cent representacions. La cantan un assortiment d'artistes que s'ho valen: Matilde Vázquez, R. Mayral, E. Vendrell, etc.

Còmic. — Encara "Las Peponas". El benefici d'Artur Lleó fou un èxit. Hi hagué "Peponas," "Camisa de la Pompadour" i molts aplaudiments.

Teatre Apolo. — "La Gloriosa", "La Gloriosa" i "La Gloriosa"; a les tardes bones reposicions de Teatre Català d'èxit i plens.

El Teatre Apolo ja té Miss: la bonica actriu Lolita Méndez, filla de la gran actriu còmica Visita Lòpez.

I té una actriu com pocs teatres tenen: Assumpció Casals.

Romea. — Ahir va debutar al Romea la Companyia Herèdia-Bardem.

Estrenaren: "La Verdad Inventada", de Benavente, l'èxit de l'any a Madrid i un fusellament d'una obra de Gimeno Navarro llurada a l'autor per que patrocinés.

Benavente és un pare "putatiu" per a les obres dels altres.

Espanyol. — "El rei segueix fent treballs forçats".

Coneixem un que va a l'Espanyol molt sovint, segons diu ell, per republicanisme.

Que un rei faci treballs forçats—siguin els que siguin l'omple de joia.

A l'Espanyol també tenen Miss i li preparen un homenatge pel dia de les 50 representacions del seu espectacle.

El públic vol brou i dues tasses. Nosaltres admirem el Santpere del Papavert i no el del Rei que fa treballs. Malauradament el públic no pensa com nosaltres.

COMENTARIS

La Lòpez Herèdia ha deixat el Barcelona. El públic que li aplaudeix Muñoz Seca rebentà: "Cuando Angélica fué hombre" de Tomàs Borràs, un intent de teatre nou, no d'un tot reeixit, però ben digne d'escoltar-se.

—o—

Tenim donya Maria Morera enfadada amb L'ESQUELLA. L'ESQUELLA, en parlar de la Companyia de l'Apolo, va dir: "Clapera, davant d'un escamot d'artistes procedents d'altres companyies"...

A donya Maria Morera això d'escamot l'ha tret de pollaguera. Com que no sap el valor de les paraules, tot li semblan grolleries i desatencions. "Aquest periòdic vulgar", "aquesta gent mal educada!"

Ens sap greu l'enfadament de donya Maria Morera amb nosaltres. Precisament, per saber-la tan fina, un d'aquests dies la viliem proclamar "Miss Esquella".

—o—

Benefici d'Antoni Parés a la "Unió Cooperativista Barcelonesa": "La Llotja", de Millàs Raurell.

Antoni Parés és tot un actor, va demostrar-ho, una vegada més, en la interpretació de la gran obra de Millàs-Raurell. Un ple a veure i un gran èxit.

El primer de Maig.

—Com us ha anat el primer de Maig.

—Per nosaltres, els sensefeina tot l'any és primer de Maig.

A cops d'Esquellot

La temporada madrilenya Vila-Daví-Sagarra —als quals ací hom nomena "el trío de la bencina" — s'ha acabat d'una manera llastimosa. Passaren sense pena ni glòria per l'escenari del "Beatriz", davant la indiferència dels madrilenys, que no es sentiren temptat ni per la *Pasión* del senyor Fernández, ni pel *Mesón de la Gloria* del senyor Sagarra. Pobre Senyor Sagarra, quin desengany! Ell que a *La Publicitat*, a *El Bé Negre* i al Romea és un geni!

Recordem que el senyor Sagarra, amb Maria Vila i Pius Daví —actors de tant mèrit i que tant s'han sacrificat pel teatre català... anant a fer-lo castellà (?) a Madrid—tancaren el Romea. A pesar de tota la genialitat i tot el patriotisme el fet és aquest: hagueren de tancar.

Recordem-ho i acompanyem-los en el sentiment.

—o—

Sanjurjo al carrer. Gràcies a l'amnistia de Lerro.

Sanjurjo, aquell general sublevat a Sevilla el 10 d'agost de 1932 i que tanta *simpatia* té a Catalunya, ja és al carrer.

Cal que aquesta *simpatia* sigui recíproca i el recordem a ell i els seus amics amb idèntic afecte.

Cañero, el *rejoneador*, és un d'aquests amics. Ara aquests dies ha anat a visitar Sanjurjo al castell de Santa Caterina. Naturalment, hom pot ésser amic de qui vulgui. Però quan hom viu del públic, cal no fer ostentació de certes amistats.

Sant Cugat del Vallès ha celebrat la primera Festa del Llibre. L'han organitzada uns joves plens de fervor i d'entusiasme, l'agrupació del "Coro Enciclopèdic Cugatense". I hi ha col·laborat l'Ajuntament.

Un escriptor català que assistia a la festa, ens ha contat le següent anècdota: Dinava en una fondeta del poble i en una taula propera dinava un capellà. De sobte, s'obrí la porta del carrer i una criatureta demanà caritat.

I el capellà, davant del plat ple, s'obidava que Déu era amic dels pobres.

En la família Maura hi ha un individu que es diu Honori. Aquest individu és autor de manta comèdia cursi i ensucrad que ha tingut un cert èxit entre la cursi classe mitjana espanyola. A més a més, aquest individu és diputat: diputat monàrquic, ja no cal dir-ho. Els autors de comèdies cursis no poden ésser més que monarques, ja que ésser monàrquic és també una cursileria.

Aquest individu, l'altre dia, al Parlament de la República, en un atac de cursileria aguda, cridà: "Viva el rey!"

Quan vingui a Barcelona a estrenar alguna comèdia caldrà recordar aquest crit.

ESQUELLOTS

Llegim que el rector de la parròquia de Les Planes, de Girona, s'ha adreçat a la "Junta de Propaganda Patriòtica", de Madrid, per demanar-li la tramesa, sense mirar preu, de llibres de propaganda, "ya que soy uno de los admiradores de la Monarquía y principalmente del tiempo de la dictadura..." i afegeix que "cuanta más propaganda me manden me convertiré en Apóstol de tan laudable Apostolado".

Segurament, aquest *esgarracristos* és un d'aquell capellans de bosc que es playien que la República els hagués suprimit el pieuso, i ara que han aconseguit, gràcies a Lerroux, que se'ls mantengui la paga, la despenen en propaganda contra el règim bonifaci que els aguanta.

Fa un quan temps que ha tornat a prosperar el vell i acreïtat "timo" de les misses. Tal vegada ha contribuït a la revifalla de la ja venerable enganyifa l'abusiva elecció de "mises", que no deixa d'ésser un "timo", per diversos conceptes.

Al senyor Pere Rahola, de la Lliga, li va agafar l'altre dia un atac de fúria billiosa. Demanava una escopeta, volia una escopeta.

A Madrid, al senyor Rahola, li deien *El asombro de Damasco*. Ara, de resultes d'això de l'escopeta li volen canviar el motiu. Ara li diran *El terrible Pere*.

En l'estrena de "La chulapona", del senyor Moreno Torroba, hi ha un escàndol més que regular. Motius? El següent: sembla que el senyor Moreno Torroba havia escrit un himne per als feixistes de Gil Robles. El senyor Moreno Torroba ho nega.

Diu que l'himne que els feixistes cantaren a l'Escorial—per a fer-se passar el fred, segurament—no és original d'ell.

Hi ha qui diu que això és cert, però que també és cert que el senyor Moreno Torroba escrigué l'himne, però que no agradà als adeptes de Gil Robles i que per això no el cantaren.

Molts s'escriueixen de les impúdiques concomitancies entre lerrouxistes i lligaires. Manca absoluta de memòria! Ja fa anys que la Lliga va fer conxorxa amb els lerrouxistes per robar l'acta de diputat al nacionalista Antoni Rovira i Virgili i donar-la a Emuliano Iglésias Ambrosio soci de Don Alexandre. A més, en altres qüestions, sobretot si s'ha tractat de negocis, s'ha entes mantas vegadas.

Adhuc en les coses més dolentes i despreciables hi ha queicom d'aprofitable i digne d'elogi, baidament sigui per casualitat.

Hitler ha prohibit la bisuteria patriòtera, és a dir, la venda d'objectes amb banderes i emblemes nacionals. Molt bé. De l'eneinic el consell.

El lerrouxisme, quan no ha fet negocis, ha estat i és encara, una de les coses més xirotes i grotesques que hom pugui imaginar.

Hi ha frases del "caudillo" que es podrien estampar amb lletres de purpurina en aquelles velles postals de celuloide, entre colomets mans que s'estrenyen i un mirallet oriat de pensaments i violetes.

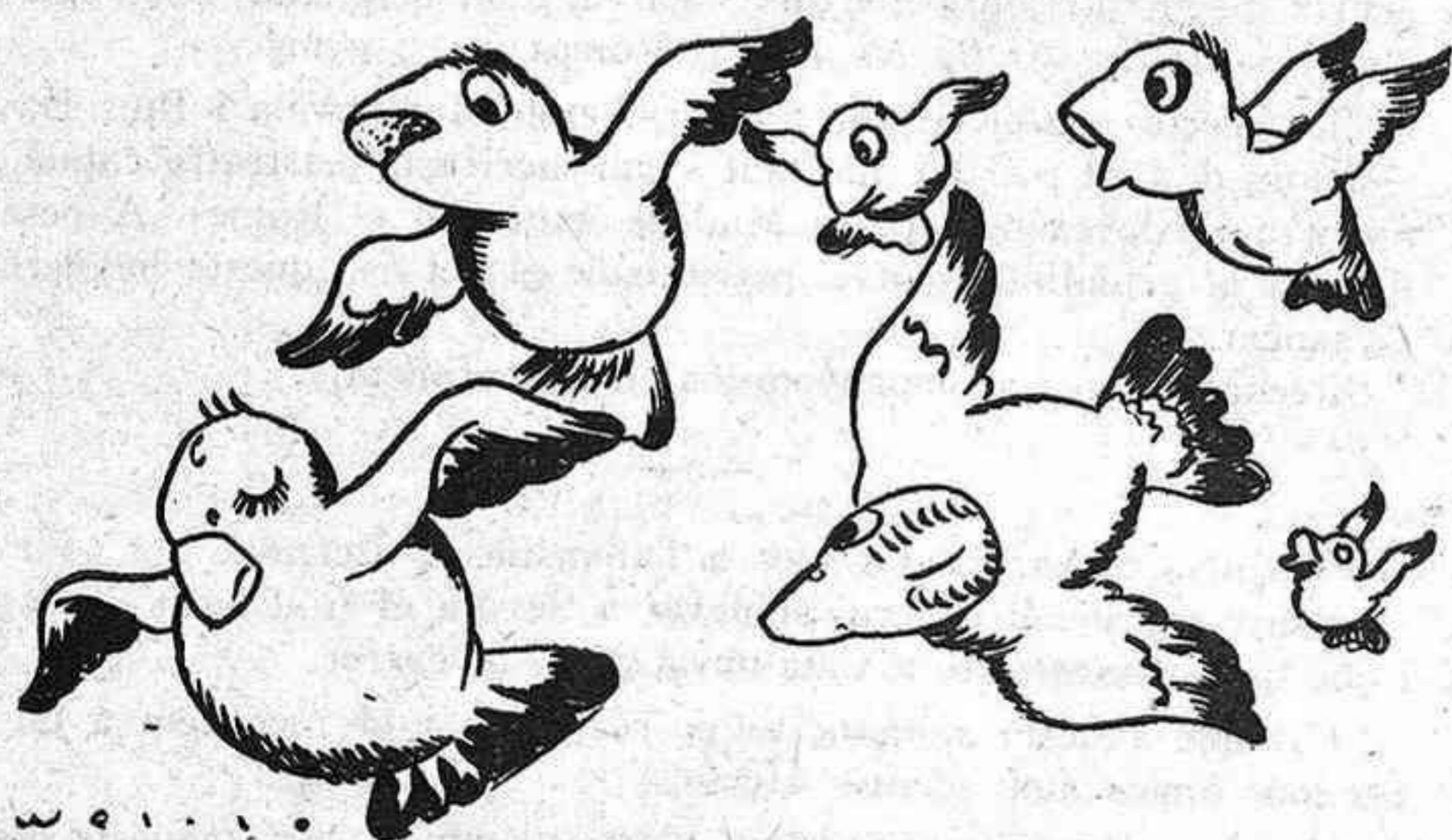
El senyor Samper, que a hores d'ara deu ésser encara president del nou Ministeri Gil Robles, fa bo al mestre. Escolteu-lo: "Siento en estos momentos la tristeza de ver que abandona el cargo el señor Lerroux, nuestro padre el señor Lerroux, porque nosotros no somos más que modestos asteroides, que sólo podemos vivir de la luz que recibimos de él."

Cursi!!!

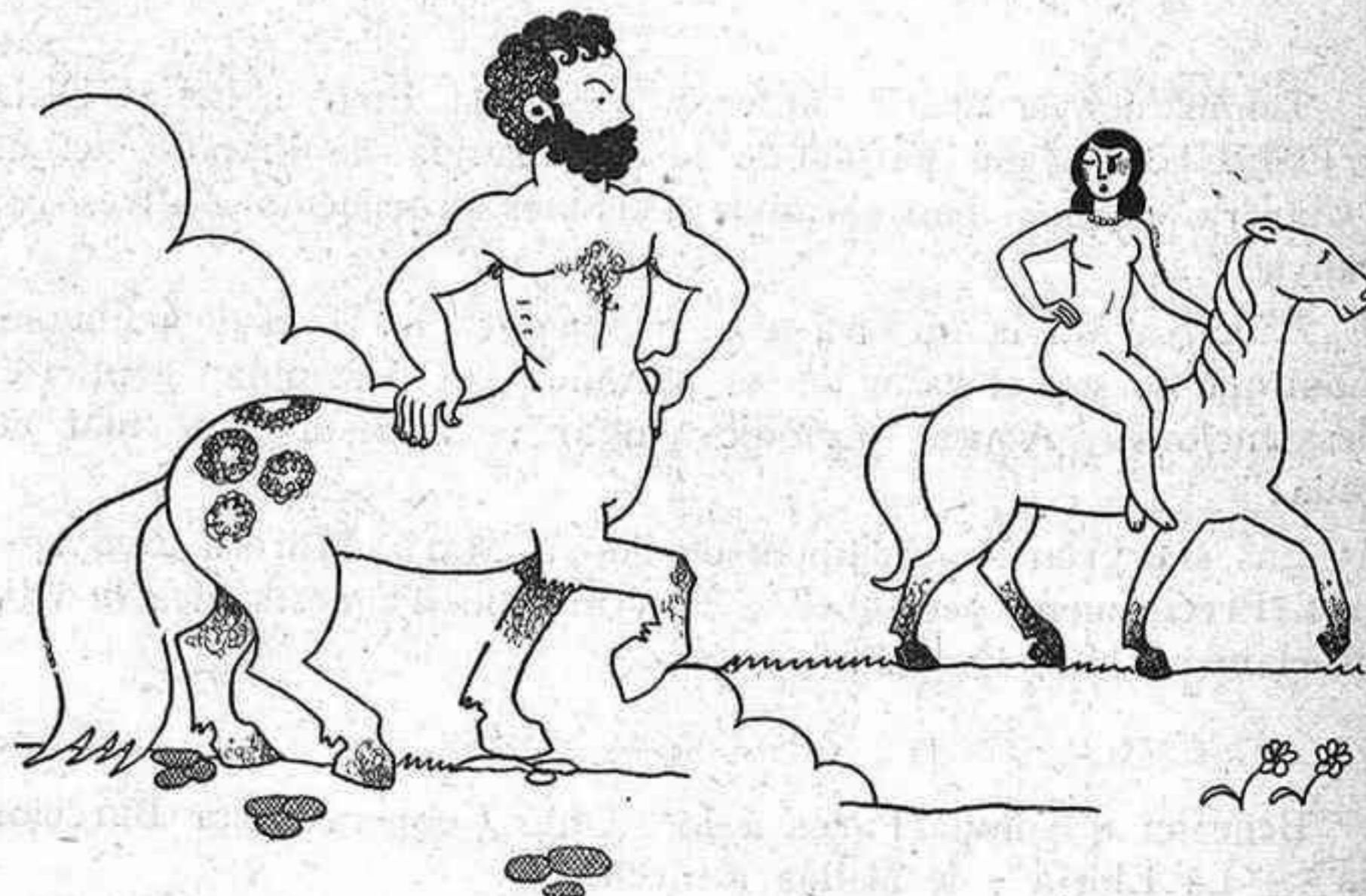
A Bilbao llegim que hi han quinze mil cent quinze obrers en atur forçós i cinc mil tres-cents seixanta-quatre que treballen a setmana reduïda.

D'aquests—ni dels molts altres obrers que volen treballar i no poden? no se n'ha recordat el *republicaníssim* senyor Lerroux.

El *republicaníssim* senyor Lerroux només es recorda de la clerecia

—Pardal femella.— Ai, senyor, com costa en aquests temps si una vol ésser una femella com cal.

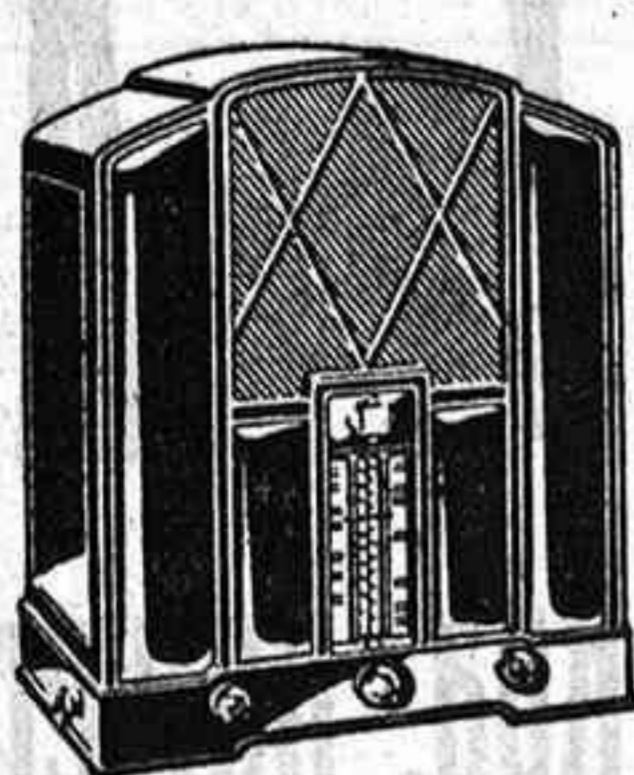
Temps remots.— No sé pas quina de les dues m'agrada més.

El ministeri Gil Robles, que regentava Alexandre Lerroux, era com una mena d'arròs amb carbassa. Espifiat una vegada més el talent de governant del vell servidor de la monarquia, hom va pen-

DOCTOR MORA - Vies Urinàries
Sífilis, Impotència,
Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

sar amb un valencià, el senyor Samper, per si podia cunat una paella amb talls i pellerengues de tots els partits. La cosa ha acabat amb una modesta orxata de xufles.

Comptat

Plaços

DARRERES NOVELTATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic específic vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

12 Lots de Llibres interessants 2!

PRIMER LOT

Vint volums de la "BIBLIOTECA MODERNA DE NOVEL·LAS SELECTAS".

De Mary Floran: "Martirio y Pasión", "El destino de Jacques", "Carmencita", "La màs rica", "Mujer de letras", "Misterioso designio", "Mamá Cenicienta", "La Institutriz", "María Rosa", "El casamiento de Clemente", "La señorita Millones".

De Trilby: "Sueño de Amor". — De Maryan: "Por un dete" i "Guenola". — De Regnaud: "Dos ilusiones". — D'Alicia Pujo: "El juramento de Sibila" (dos volums). — D'E. Soy: "Mi Cisne". — De P. Villetard: "Irene". — De Salva del Beal: "El médico de Lochrist".

Vint magnífiques novel·les de bona lectura i interesantíssima, de més de 300 pàgines cada una, l'import de les quals és de 80 pessetes. les donem per pessetes 11'75. Tramesa a fora: 12'75.

SEGON LOT DE 24 LLIBRES

Lluís Capdevila: "La falç al puny:". "Té la paraula el Senyor" (dos volums). — Alain Gerbault: "Perseguint el sol". "De tornados" (dos volums). — Diego Ruiz: "Missatge a Macià". — Pere Foix: "El arxius del terrorisme blanc". — R. Fabregat: "Flandes, la Catalunya del Nord". — V. de Saussay: "Las Víctimas de la morfina". — V. Pérez: "Un militante de la C. N. T. en Rusia". — Apelles Mestres: "Odes serenes i noves balades": "Pom de cançons" (dos volums) — S. Sarrà: "Xènius". — Carles de Brosses: "L'Itàlia clerical i aristocràtica del segle XVIII". — Federico Urrecha: "Apuntes de un traspunte". — Rovira i Virgili: "La representació proporcional en el sufragi universal". — "Mónita

Secreta" (Instrucciones reservadas a la Cía. de Jesús). — Sherwood Beery: "Music-Hall". — Rector de Vallfogona: "Poesies sèries i jocoses". — Lluís Ulloa: "Colom fou català". — R. Peña: "Índice rojo". — Albert Hanes: "Un adulterio en juicio oral" (dibuixos d'A. Mestres). — J. Burgas: "El premi de l'hermosura". — S. Vinardel: "Genios y figuras" (dibuixos de Soka). — Rosa M.ª Arquimbau: "Al marge".

24 magnífics llibres completament nous i d'agradosa lectura, l'import dels quals és de ptes. 49'50, els donem als lectors de L'ESQUELLA DE LA TORRAXA per ptes. 12. — Tramès a fora, ptes. 13.

3 LOTS APENDIX

PRIMER LOT: 60 diaris i almanacs antics, formats de diversos números de "El noi de la mare", "Lo tros de paper", "La Xauquet", "El cañón Krup", "El cañón Rayado" i "El Tiburón", amb nombroses il·lustracions de F. Padró, E. Planes i altres dibuixants de mitjans del passat segle el valor històric i artístic dels quals és incalculable, els donem per pessetes 4'50.

SEGON LOT: 30 obres de C. Gumà, Pitarra, Vilanova, Aulés moltes d'elles exhaurides, les donem per pessetes 4'50.

TERCER LOT: 50 Almanacs i números extraordinaris de "La Campana de Gràcia" i L'ESQUELLA DE LA TORRAXA antics i moderns els donem per pessetes 4'50.

Als adquirents dels CINQ LOTS els donem per pessetes 30. Trameses per correu en quatre paquets de quatre quilos cada un (molt ben embalats), pessetes 34.

Féu aviat la vostra comanda a Llibreria Centra', Montaner 42, Tel. 35.255. Barcelona

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil
Són els més fins i
aromatics

CASES BRASIL

BRACAFE

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries-Matriu-Sifilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18, Nou de la rambla, 18
Diumenges, de 10 a 1

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINARIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics
De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius dell 1 a 1 : TALLERS, 29, entresol

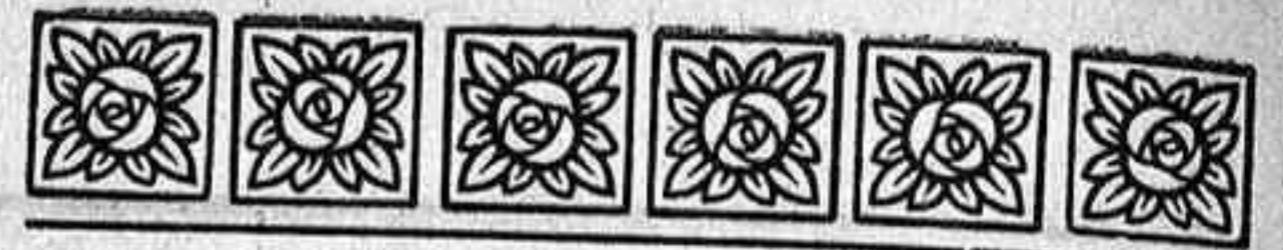

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

La casa més assortida amb màquines de tallar
cabells i llurs peces de recambi.
Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de
navalles barberes i del ajustatge de màquines
peruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.
Llibretera, 9 (prop de la Plaça la República)
BARCELONA

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

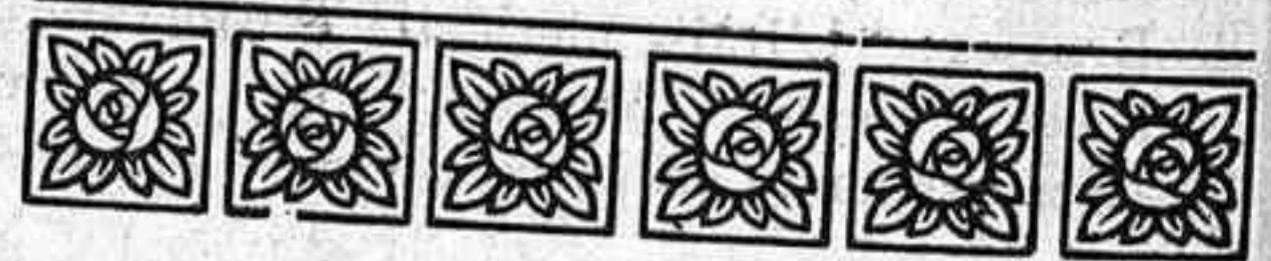
L'organització més
important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis
Condicions favorables

Portant la roba,
fem confeccions
a 50 pessetes

Telefons { Informacions, 13845
rèdits i 13569
Hechures, 13569
Tallers, 12428

Rda. Universitat, 17, 1er

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans avantatjes i deixar buits els nostres prestatges per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA		Als preus següents:	CAMISERIA	
Trajos	desde 15'— ptes.	Calçotets	des de 1'95 ptes.	
Trajos llana	» 25'— »	Camises	» 4'95 »	
Trajos estam	» 50'— »	Pijames	» 4'95 »	
Pantalons	» 4'95 »	Colls	» 0'50 »	
Pantalons paten	» 7'95 »	Miljons	» 0'50 »	
Pantalons llana	» 11'75 »	Camisetes cotó	» 0'95 »	
Impermeables	» 10'— »	Camisetes seda	» 1'50 »	
Impermeables pluma	» 15'— »	Corbates	» 0'50 »	
Trinxeres	» 10'— »	Mocadors	» 0'25 »	
Checos	» 15'— »	Mocadors seda	» 0'50 »	

ESPECTACLES

CINE REYNAL

Gran èxit de

"BARRIO CHINO"

i altres

CINEMA SMART

La gran pel·lícula

MERCADO DE ESCANDALOS

REINA EL AMOR (En espanyol)

Frederik Marc i Claudice Colbert

CINEMA MUNDIAL

Exit

MERCADO DE ESCANDALOS

S. O. S. ICEBERGS

Exit

Frontó Principal Palace

EXTRAORDINARIS PATITS AMB CISTELLA

pels assos de la pilota

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos parlits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novetats.

EDEN CONCERT

ANGELITA MARTIN

Exit de NINA POAL i

MISS RUSSIA

EXCELSIOR

Tardes a les 4

Matinées a preus populars

Nits a les 10

Soirées amb totes les grans atraccions

POMPEIA

Nou de la Rambla, 103 - T. 17033

Ggran èxit

DEMON'S-JAZZ

Atraccions Internacionals

TABÚ CLUB

Dancing i Grans

Atraccions

R. Catalunya, 24 Teléf. 12603

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casiro)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes
dies festius, de 6 a 9.

succés de ETHEL ALDESON

Aviat: Victoria del Mar

LA BONA SOMBRA

Ball continu tots els dies de 6 a 9 i de 11 a 4

amenitzats per

DUES ORQUESTRES

SALÓ CHEVALIER

Coll Blanch

Grans Balls Extraordinaris

dissabtes i dies festius

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC
REVISTES
LES
PEPONES

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVELTATS
Companyia Lluís Calvo
L'èxit mai vist de l'any
"La Chulapona"
Música
Mestre Torroba

Gran Teatre del Liceu
BALLETS RUSSOS
DE MONTECARLO

POLIORAMA
Lupe Rivas Cacho
TRASTOS VIEJOS
Muñoz Seca

TEATRE APOLO
TREATRE CATALÀ
L'èxit del dia
LA GLORIOSA
amb les 50 representacions
a ple diari

TEATRE ESPANYOL
El Rei fa treballs forçats
d'Alfons Roure
Triomf d'autors i artistes

BOXA
A L'ESTADI

Dia 13 de Maig

UZCÚDUN
SCHMÉLING

i altres combats
en els que hi pendran part
els assos espanyols

IGNASI ARA
JOSEP GIRONÉS
MARTÍNEZ DE
ALFARA

Espectacle esportiu, el
més gran del món

OLYMPIA
AMERICAIN
CIRQUE

AMB LES MÉS GRANS
ATRACCIONS DEL MÓN

ARENES
XARLOTADA
MAI VISTA

A riure

Trucs originals
Sorts mai vistes
Sorpreses i perills
a tot moment

El dia 20 diumenge

2.na cursa de braus

amb

EL GALLO

CAMPIONATS
MOTOCICLISTES
DE CATALUNYA
PER CARRETERA

Trofeu **Francesc Macià**

Dia 29 d'Abril a les 10 del
matí, al Parc de Montjuïc

Curses de motocicletes i
side-cars amb la participa-
ció d'assos estrangers.

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

Films PARAMOUNT

Sabado de juega

per Nancy Caroll

Noche tras noche

per 5 estrel·les extraordinàries

TÍVOLI

Exit formidable

**A la luz del
candelabro**

per Paul Lukas i Elisa Landi

També **EL REI DEL JAZZ**

reeditalda i en tecnicolor

METROPOL

Lluria. 115

Tel. 81222

Cine i opereta a la vegada

Cupido de

uniforme

Gran èxit

CINE RAMBLES

D.^{na} Francisquita

La pel·licula del dia

CINEMA VOLGA

DOÑA FRANCISQUITA

S. A. LA VENDEDORA

per Lucien Baroux

URQUINAONA

4.ta SETMANA

cada dia que passa creix més
l'èxit de

**LA REINA
CRISTINA
DE SUECIA**

PER

GRETA CARBO

METRO GOLDWYN MAYER

CINEMA GOYA

La gran pel·licula

Queremos cerveza

per B. Keaton i J. Durante

CHILE CINEMA

Por el mar viene la ilusión

per Jaques Catalain

Reina el Amor amb espanyol

Noticiari i Dibuixos

PUBLICINEMA

Sessió continua de 3 tarda a 1 de la matinada
Seient 1 pta.

*Reportatges - Documentals
Darreres Actualitats Mundials*

Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

MAJESTIC

Escollits

Programes

CINEMA TALIA

EL TESTAMENTO DEL DOCTOR MABUSE

LA LOCURA DEL DOLAR

LA CASA ES SERIA

CINE AMÈRICA

DURO DE PELAR per James Cagney i Mary Brian

A TODA VELOCIDAD per Willian Haines i Conrad Nagel

LA MUNDANA (en espanyol) per Kay Francis

DIBUIXOS SONORS

Dilluns **DOÑA FRANCISQUITA**

FRANCESC LAIRET. 121

TELÉFON 33367

INTIM CINEMA

EL DOCTOR X

LA CALLE 42

REVISTA i DIBUIXOS

Rosselló, 257

Tel. 73705

CINEMA IRIS-PARK

LA NOCHE DEL PECADO

per Ernest Vilches i R. Pereda

ONDAS MUSICALES

HUMANIDAD.

CINEMA SPLÉNDID

Consell de Cent, 217

Tel. 30615

Noches en venta

Catalina de Rusia

Roba corazones

CINEMA COLON

ELS MILLORS

PROGRAMES

TRIUNFO I MARINA

Los tres guapos del escuadrón

El profesor ideal

Noche buena

Baroud

El café de la Marina

CINEMA BROADWAY

Ha entrado un fotógrafo

La Mundana

Vampiresas 1933

roqueta.

Per més càlculs que la Lliga faci els resultats de les dues manifestacions són aquests.